

teimum, sum ganga í gøtum í dag, arbeiðsleys, tó at tú ikki kennur tað í umhvørvinum, har handlar og matstovur eru fyltar á tremur at kalla frá morgni til myrkurs.

Hevur tú sjúkling á Ríkishospitalinum ella aðrastaðni fer stórir partur av tíðini við at vitja tann sjúka.

Annars eru bert stundir at spáka ein tús av og á, og tá vitjar tú tey umrøddu stöðini. Annað samband er starvsfólkið á Hotel Tórshavn, sjúklingar og avvarandi, sum júst í lötuni búgva har.

Spyr Jonny

Tá Landssjúkrahúsið handaði tær hvíta brævjalvan til hotellid varð sagt: »Spyr eftir Jonny, hon greiðir tað, sum tú ikki fært skil á!«.

Jonny Joensen er leiðari á Hotel Tórshavn, saman við manninum Andrias Joensen, ið hevur útbúgving innan matgerð og annars virkar sum húsvörur.

Sum áður nevnt er ein reseption, men einki fólk innanfyri skivuna. Harafturimóti eru starvsfólk við Jonny á odda altíð við hondina, tá spurningar taka seg upp, sum torførir eru at fáa greiði á.

Jonny Joensen hevur útbúgving sum sjúkrasystur, og hevur ikki aðrenn starvið á hotellinum fingist við hesa yrkisgrein. Tað var ein treyt at leiðarin á Hotel Tórshavn var sjúkrasystur, — eitt nú tí gestinir í flest forum eru sjúklingar.

Tó skulu hesir kunna

klára seg sjálvan, tá teir uppihalda seg á hotellinum. Kortini hevur tað týðning, at tey sum eru um tey sjúku, eisini hava skil fyri, hvussu fólk kenna tað, sum eru í sjúkraviðgerð.

Tað krevur ávíst sárlegt innlit, sum tú rættuliga skjótt verður varur við, at starvsfólkið til fulnar megna.

Úrslitið ikki altíð gagnligt

— Tað er nú einaferð so, at ikki allar sjúkur kunnu lekjast. Hjá summum hevur tað við sær, at sjúklingar bert skulu til kanningar árliga. Tey kenna mannagongdina og kenna tað ikki sum trupulleiki, at fara til Danmarkar.

Øll tósa feroyskt á Hotel Tórshavn — og var tað ikki tann nógva ferðslan uttanfyri, so kundi tú væl ímynda tær, at Danmark var eitt land langt burturi, og at tú var stódd heima.

Hetta hevur stórt virði fyri fólk, sum koma til viðgerðar, at umhvørvið er heimligt. Tú fært góðan feroyskan mat ella annað, sum vit eisini vanliga borðreiða við í Føroyum. Ikki rúgvusmikið og yvirtaglað, men kortini væl fyrireikaður.

Felags fyri øll vitjandi er, at tey sjálvi borðreiða í serligum køki fyri gestir og eisini rudda upp eftir seg. Á henda hátt fáa øll felags gerðarmál, sum krevur, at tú setur teg í samband við tey sum búgva á hotellinum í sama tíðarskeiði.

Tað ræðandi verður eisini umrøtt

Hóast sjúkaferðirnar oftast geva gott úrslit, at kanningar og viðgerð er positiv, har tú kanska var bangin fyri hótandi sjúku, so eru kortini eisini tey, sum ikki eru so heppin. Hesir sjúklingar nýtast eisini onkran at tosa við, og sum ikki óvanligt á hesum stað, so fellur tosið á sjúkur.

Her verða øll fyribrigdi umrødd, — eisini tað ræðandi sum kanska hevur við sær, at tú ikki hevur so nógvar vónir um at fáa lekidóm. Kortini eru slíkar umrøður her á nattúrligum stöði, og tú kennur tað ikki óvanligt ella torført at tosa um. Tað er bert so... sum ein partur av gerandisdegnum á hotellinum.

Flestu teirra sum búgva á hotellinum eru avvarandi til sjúklingar, sum liggja á hospitali. Mangan sita tey avvarandi í heilar dagar hjá sjúklinginum.

Trongdin at flenna sleppur fram

Hetta hevur við sær, at tá kveldið kemur, verður virksemd á gongdini og í uppihaldsstovuni nóg.

Trongdin til at tosa og sleppa at skemtast er helst eisini stór, tí tunglyndið annars sleppur fram í sinnið, og kann geva mongum svønloysi.

Tá er køkurin hjá starvsfólkunum góður at vitja, tí har er altíð onkur sum letur ein kaffimunn. Fáa hini ikki blundað, so kunnu tey altíð fara upp í leikin, og tað hendir av og á. So er tann lötan eisini farin og tíðin styttest til heimferðina.

So er stundin komin, at tú skal fáa ferðaseðilin greiðan. Hetta syrgir Jonny Joensen fyri og greiðir frá, hvar tú skal venda tær í floghavnini.

— Tá eru nýggir gestir komin og ferðagóðs aftur í forstovuni og soleiðis

So er døgurði. Joan Hammer og Súsanna Petersen bera matin úr matgerðarkøkinum í hin køkin, har gestinir borðreiða og rudda av aftur sjálvi

heldur fram árið á tamb og inn í komandi ár, tí neyvnan fer heilsan hjá føroyingum at batna, so teir ikki hava brúk fyri Gothersgøtu 160, og tí er væl, at slíkt stað finst í Keypmannahavn.

Tó at sjúklingar og avvarandi búgva har, so hendur eisini at fólk gerast frísk.

Hesi ferðandi vanda eisini aftur á ástaðið, um leiðin gongur til Keypmannahavnar. Tað visur eisini, at Hotel Tórshavn hevur havt týðning — eisini sum gistingarhús.

Tryggvør á Løgmansbø og dótturin Jónleyp eru til kanningar og búgva á Hotel Tórshavn. Tær eru vanar at koma her, so tær eru tryggar við stöðuna

Nógvir sjúklingar koma til viðgerðar í Danmark bert nakrar fáar dagar gamlir. Her er tað Anna Maria á Lava, sum ger fløskuna klára til litla son sín. Tey bæði skulu verða í Danmark til jóla, men tá verður sonurin eisini frískur

Tó at reseption er á hotellinum, so verður hon ikki nýtt sum á vanligum hotellum. Her er tað Jonny Joensen, leiðari, sum »tjekkar« ferðabókina. Hon situr í køkinum, har fólk altíð ferðast aftur og fram at spyrja ella fregnast um eitt-hvørt, sum tey hava upp á hjarta